

بررسی میزان فلز سنگین جیوه در خوریات ماهشهر جهت ارزیابی ریسک استقرار قفس در منطقه

طاهره باقری^{۱*}، سید عباس حسینی^۲، سید علی اکبر هدایتی^۳

۱،۲- مرکز تحقیقات آبهای دور، موسسه تحقیقات شیلات ایران، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی

۳- دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، دانشکده شیلات و محیط زیست

* نویسنده مسئول: Bagheri1360@gmail.com

چکیده

خلیج فارس به دلیل وجود منابع غذایی فراوان، اکوسیستم مناسب و وجود تاسیسات مختلف در سواحل آن، یکی از اکوسیستم های مستعد پرورش قفس به شمار می آید. از جمله مهمترین اکوسیستم های خلیج فارس، مجموعه خوریات ماهشهر است که علی رغم اکوسیستم غذایی مناسب، به دلیل مجاورت با تاسیسات مختلف نفتی و پتروشیمی، آلودگی فلزات سنگین و به خصوص جیوه در آنها بسیار بالاست. هدف از این تحقیق مهیا کردن اطلاعات پایه ای از آلودگی جیوه در آب، رسوب و عضله ماهی ۵ خور مختلف منطقه (زنگی، جعفری، غزاله، مجیدیه و پتروشیمی) و در نهایت معرفی مناسبترین خور جهت استقرار قفس از جنبه آلودگی جیوه بود. به طور میانگین غلظت جیوه در آب بین ۱۱-۳ میکروگرم برلیتر و جیوه در رسوبات بین ۷/۰-۰/۳ میکروگرم برگرم وزن خشک بود که بسیار بالاتر از استانداردهای محیطهای دریایی بوده و در این بین تنها خور زنگی حائز شرایط مطلوب آلودگی جیوه در مقایسه با استانداردهای جهانی بود، لذا خور زنگی از این حیث جهت پرورش در قفس پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی: پرورش، قفس، ارزیابی خطر اکولوژیک، خوریات ماهشهر، خلیج فارس